

**РУСЛАН СЕМЕРДЖИЕВ
АГЕНТ ГОЩЕ ИГРАЕ ЗА
ОЛИГАРХИЯТА**

chitanka.info

Мажоритарните избори са модерна тема. А за Първанов постоянен рефрен, който повтаря при всеки удобен случай.

Изборните техники не са познати за избирателя по простата причина, че политиката по принцип не му е по сърце вече твърде много години. За успокоение на българите, тези техники не се познават и от мнозинството от избирателите по света, така че той не би следвало да се чувства неудобно от подобно незнание.

Кризата на политическата система в България вече почти пълни 20 години след 10-ти ноември естествено предразполага към полесното приемане на привидно примамливи идеи, които по правило се оказват лъжливи. Като се започне с обещанията на СДС/ОДС, благите послания на БСП, омагьосващите, но откровени лъжи на Саксбургготски и се стигне до безпардонния популизъм на Първанов.

Като този, последният, за съжаление, получи шанса да го прави най-дълго. След като непрекъснато ставаме свидетели на посредствеността, която е захлупила като огромно мръсно и мазно петно политическата среда, съвсем естествено е надеждата изборът на личностите да изглежда примамлив. По простата причина, че избирателят е приел, че са му виновни партиите. Непрекъснатото внушение за вината на партиите дава резултат. Без никой да се замисля, че всъщност за тази боза има конкретни отговорни лица и всъщност те са виновните, а не партиите по принцип. Съвременната демокрация се гради на принципа на партийното многообразие и състезание, и всички останали измислици, поне за сега, са обикновена глупост. Такава глупост са и внушенията за надпартийно, експертно правителство или каквато и да е друга измислица. Защото управлението е политика и няма такива експерти, които да са „независими“, поне от собствените си политически пристрастия, които всеки нормален човек има, без да членува в която и да е партия.

Най-голямата глупост е да се очаква, че някакви граждански организации (в никакъв случай не омаловажавам дейността на тези организации в онази им мисия, която всяка една от тях и приела за себе си) ще могат да излъчат управленски екип и да упражняват контрол върху парламента. Подобни идеи са чиста проба марксизъм-ленинизъм, според който след възцаряването на комунизма и отмирането на класовата борба трябваше да се възцари някакво

комунистическо безпартийно гражданско общество. Гражданското общество в демокрацията няма нищо общо с комунистическата цел, но днешните социалисти разбират под същото понятие онова — марксистко-ленинското.

Но, да се върнем на изборите. Мажоритарните избори са най-несправедливите избори, които са измислени в политическата игра. Защото позволяват неравномерно представителство и твърде много възможности на управляващите да нагласят избирателните райони по начин, който удовлетворява единствено самите тях. Само при мажоритарните избори с по-малко спечелени гласове можеш да спечелиш изборите (Справка — Джордж Буш за I-вия му мандат и редица случаи във Франция). На прост език казано, БСП и ДПС така ще разпределят избирателните райони, че да осигурят мнозинството си в повечето от тях, а с това и мнозинството в следващото Народно събрание. Особено в настоящия момент при липса на изразено надмощие на друга партия (преднината на ГЕРБ не осигурява такова надмощие, което с хитро подреждане на избирателните райони да не може да бъде елиминирано).

Именно това иска АГЕНТ ГОЦЕ. А не да бъдат избирани личности. Всъщност Гоце стреля в няколко цели и случаят му предоставя печеливш резултат във всички случаи, ако мажоритарните избори бъдат въведени.

1. Запазване на ядрото от сегашната управляваща коалиция за още един мандат, като се увеличат ключовите позиции, контролирани лично от него в парламент и правителство.

2. Пренареждане на основните играчи в БСП и подчиняване на цялата партия, което евентуално гарантира на Първанов премиерски пост след изтичане на мандата му или дори по-рано и провеждане на предсрочни избори за президент.

3. В случай на провал в първите две цели, то избор на достатъчно депутати, които най-сетне основат негова лична партия, осигурят контролираща позиция за бъдещо мнозинство и самият Първанов поеме по пътя на Путин.

Защо при приемане на мажоритарна избирателна система Първанов ще осъществи поне един от горните варианти? Защото една от най-големите слабости на мажоритарните избори е, че най-лесно

осигуряват купуването на гласове, без това да изглежда нито морално, нито законово нарушение.

Какви са основните лостове за провеждането на кампания при мажоритарни избори:

1. Участие в медии — електронни и печатни. Съвременните медии могат да направят така, че чрез масирани внушения и реклама да бъде представен за ангел и най-големият престъпник, съответно той да бъде избран мажоритарно. Да, но тази реклама струва все по-скъпо и може да бъде платена само от два вида структури в България — партиите и олигархията. Дори всички останали записали се кандидати да са по-свестни от този, човека на олигархията, то избирателите нямат да имат дори шанса да го разберат. Защото всички качествени кандидати няма да получат достъп до медиите по причина на недостиг на пари. За това по-горе казах, че купуването на изборите ще стане законно и дори привидно морално оправдано.

2. Активисти. Партиите, дори по-малките имат хора. Хора, които да правят кампания, обучени добре или зле, но все пак добре познаващи „правенето“ на изборите. А партиите ще подкрепят своите кандидатури, не на т.н. личности. Кой друг може да осигури достатъчно активисти за кампания — олигарсите. Срещу заплащане. За онези, които те, олигарсите, представят за личности. Какво правят кандидатите личности през това време? Ами нищо, освен на кварталната сбирка да оплюят мажоритарната система.

Като добавка предимство на партиите и олигарсите пред т.н. личности се явява още едно важно обстоятелство. В случая: най-голям работодател в България отново се явяват партиите и олигарсите. Първите, защото контролират държавната администрация и служби. Вторите — защото контролират управляващите в момента партии и в добавка огромен брой работници в контролираните от тях предприятия. Това е истината за мажоритарните избори. А всички лелеяни мечти за избор на личности са красив блян, мираж или сън.

Мажоритарни избори се провеждат в страни, където има твърде много свобода, гарантирана не само от закона, но от самите общества, традиции и морал. Да, те действат добре в някои случаи — главно във Франция, Обединеното кралство и САЩ, но са твърде специфични и отговарят на традиции от по няколко века. Не бива да се забравя, че тези именно три страни са създали, направили и упражняват

съвременната демокрация. Там, при тях, условията са различни от векове — като се започне от общественото структуриране, мине се през натрупаните и укрепнали традиции, отчете се неприкосновеността на свободата, неприкосновеността на частната инициатива, и се стигне да натрупаната естествена селекция на можещите, мъдрите и достойни представители.

Агент Гоце играе „демократ“. Връща избирателния закон с предизвестен край — БСП и ДПС ще го прегласуват. Нещата са договорени — връщането е заради играта, заради „образът на Президента“. Мажоритарните избори имат много привърженици сред образованите хора, които очакват именно те да „пренаредят“ политическата система. Това обаче няма и не може да се случи.

Кризата в България не е в системата. Кризата е на партиите в България. Когато у нас се появи истински демократична партия, създадена чрез естествено събиране на съмишленици, а не чрез „социална генетика“ и подставени лидери, когато тази партия покаже с поведението си модел на демократично управление вътре сред своите членове — тогава ще се приеме и демократичен закон за изборите. Това става в онези страни, чиито модел искаме да копираме.

http://semerdjiev.blogspot.bg/2009/04/blog-post_16.html

Публикувано от Руслан Семерджиев в четвъртък, април 16, 2009

Г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.